

τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κἀνταῦθα. οὐ παρεκλή-
 θης ἐφ' ἐστίασίν τινος· οὐ γὰρ ἔδωκας τῷ
 καλοῦντι, πόσου πωλεῖται τὸ δεῖπνον. ἐπαί-
 νου δ' αὐτὸ πωλεῖ. Θεραπείας πωλεῖ. δὲς
 οὖν τὸ διαφέρον, εἰ σοι λυσitteλεῖ, ὅσου πω-
 λεῖται· εἰ δὲ κἀκεῖνα θέλεις μὴ προϊέσθαι,
 καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἀπληττος εἶ, καὶ
 ἀβέλτερος, οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δείπνου;
 ἔχεις

καλοῦντι pro πωλοῦντι. mox Hafn. & Nilus,
 ἐπαίνου δὲ αὐτοῦ πωλεῖ, non male. ab Hafn.
 porro Θεραπείας πωλεῖ abest; contra in Paraphr.
 additur κολακείας.

εἰ σοι λυσitteλεῖ.) Argent. εἴτι, ed. Salm. εἴ ποί.
 Hafn. & Nilus vero εἴ σοι λυσitteλές. Pro ἔσου
 πωλεῖται, quod & Regius tuetur, ed. Salm. τὸ
 πωλούμενον. Paullo ante Nilus Hafn. Gerdef.
 Var. Harr. τὸ διάφορον, non τὸ διαφέρον; nil re-
 fert.

μὴ προϊέσθαι) Hafn. & Paraphr. προϊέσθαι vt
 supra. mox ed. Salm. κἀκεῖνα λαμβάνειν, &
 ἀπληττος καὶ ἀβ. ἔση. Abest ἄ etiam in Regio.

οὐδὲν οὖν ἔχεις) Vptonus malit ἔχω, me inui-
 to. mox μὲν οὖν post ἔχεις absunt in Nilo &
 Hafn. Porro Regius ἀπὸ τοῦ δείπνου, vt & Pa-
 raphr. sed & hic Medicus ἀντὶ.

τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς αἰσόδου.) Ver-
 ba haec absunt a Regio, & ab ed. Salmaf. &
 mea quidem sententia, recte; accessisse enim vi-
 den-

cas habet, sic tu obolum, quem non dedisti. ad eundem modum & hic se res habet. ad conuiuium alicuius non es vocatus; neque enim dedisti, quanti coena vaenit: atqui laude eam vendit, obsequio vendit. da igitur pretium, si e re tua est, quanti vaenit. quod si nec illa vis praestare, & haec accipere, inexplebilis es & stolidus. nihil igitur
 coe-

dentur e margine, cum quis aliud exemplum commodi, coenae vice, oblati, adscripsisset. multo magis etiam hoc apparet e Paraphraste, qui his multa praeterea alia adtexit; quem vide. Nec tamen recens est illatum glossema, cum & Simplicius in suo habuerit; sed is exhibet τὸ μὴ ἀ. αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου, Ita & Hafn. (qui habet τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ τῶν ἐπὶ,) item ed. Ven. 1528. Nilus & Var. Harrifii; cui lectioni vix est, quod facias. In Nilo versum: *eundemque non tolerasti ob ea, quae quasi pro tributo requirebat.* Putabam ob similitudinem scripturae locum corruptum, cum esset; τὸ μὴ ἀνασχέσθαι τοῦ ἀνασχίντου τῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου. Mer. Casaubonus e Paraphr. reponerat τὸ μὴ ἀ. αὐτοῦ, ἐπὶ τοῖς, ὅς ἤδεται. At Cl. Harrifius eam lectionem ita interpretari conabatur: *quod non toleraris seruorum eius insolentiam, qui ad fores astant.* Res ipsa vera v. Lucian. Nigr. c. 22. Necyom. c. 12. Merc. Cond.

ἔχεις μὲν οὖν τὸ μὴ ἐπαινεῖσαι τοῦτον, ὃν οὐκ ἠθέλες· τὸ μὴ ἀνασχεῖσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου.

ΚεΦ. κς'.

Τὸ βούλημα τῆς φύσεως καταμαθεῖν ἔστιν, ἐξ ὧν οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους· οἷον, ὅταν τοῦ ἄλλου παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐστιν εὐθύς λέγειν ὅτι τῶν γινομένων ἔστιν ἴσθι οὖν, ὅτι, ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναι σε δεῖ, ὅποιον, ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγῃ· οὕτω μετα-

τι·

Cond. 10. Seneca de const. sap. c. 14. & 15. infra c. 33. §. 13. Et forte hoc dicere voluit is, qui haec adscripsit; nisi quod exciderunt quaedam. Αὐτοῦ pro domino dictum sollenni more, notat Vpton. quam tamen observationem tantum iis in locis afferri velim, vbi aliqua ad dignitatem heri relatio & respectus est. h. l. enim αὐτὸς ἐστὶ ἐκᾶνος, ὃν οὐκ ἠθέλες ἐπαινεῖσαι, n. potentium & divitum aliquis.

τὸ βούλημα τῆς φύσεως) h. quomodo, si naturae paremus, comparati esse debemus in malis externis. Arrian. I, 17. οὐ παρακολουθεῖ τῷ βουλήματι τῆς φύσεως. cf. Laert. VII, 88.

ἐξ ὧν οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους) int. communes hominum de rerum natura notiones, προλήψεις, in quibus convenimus omnes v. c. bis duo

coenae vice habes? immo habes; quod non laudaris, quem nolebas; quod in ingressu eius insolentiam non toleraris.

CAP. XXVI.

Naturae consilium ex iis rebus, de quibus nulla inter nos controuersia est, cognosci potest; exempli gratia: si alterius puer poculum fregerit, promptum statim est dicere, Ex iis hoc est, quae fiunt. scito igitur, quum & tuum fractum fuerit, talem te esse oportere, qualis eras, quum alterius fran-

duo esse quatuor, bonum esse vtile &c. Ita Simplic. exponit, cf. Arrian. I, 22. etiam glossa interlin. διαμαχόμεθα. Argent. legit, πρὸς ἀλλήλους, verum sic malim abesse praepositionem. Mer. Casaub. illa, πρὸς ἀλλήλους adfuta esse contendit ab aliquo, qui non viderat ἐξ ὧν οὐ διαφ. esse: *erga quae indifferenter habemus.*

(ὅταν ἄλλου παιδάριον.) Ven. 1535. Argent. Wolf. cum vulgg. ὅταν τοῦ γείτονος ἄλλο π. Ed. Salm. & hinc aliae, etiam Vpton. ὅταν τοῦ γείτονος παιδ. κ. τὸ ποτήριον, ἢ ἄλλο τι, vt & MS. Gerd. exhibet, satis concinne. At Regius ὅταν γείτονος ἄλλου παιδάριον, vnde non magna sagacitate opus est, vt assequare, alterum ex glossemate esse; & esse puto voc. γείτονος, quo exponi debebat ἄλλου, quanquam nimis anguste:

τίθει καὶ ἐπὶ τὰ μείζονα. τέκνον ἄλλου τέθνηκεν, ἢ γυνή; οὐδεὶς ἐστίν, ὅς οὐκ ἂν εἴποι, ὅτι ἀνθρώπινον. ἀλλὰ, ὅταν τὸ αὐτοῦ τινος ἀποθάνῃ, εὐθύς, οἴμοι, τάλας ἐγώ· ἐχρῆν δὲ μεμνησθῆναι, τί πάσχομεν, περὶ ἄλλων αὐτὸ ἀκούσαντες.

Κεφ. κζ΄.

Ὅσπερ σκοπὸς πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν οὐ τίθεται, οὕτως οὐδὲ κακοῦ φύσις ἐν κόσμῳ γίνεταί.

Κεφ.

ste; ita mox: τέκνον ἄλλου τέθνηκεν. Confirmavit meam suspicionem Hafn. Paraphr. & Simplific. p. 160. qui ita, vt nos posuimus, exhibent; Nilus, ὅταν ἄλλο π. mox Ven. 1528. Salm. ed. & ipse Simplificus cum Regio κατὰξῆ & καταγῆ, quam tamen formam nusquam repeti.

πρόχαρὸν ἐστίν εὐθύς λέγειν, ὅτι τῶν γ.) Nilus, Hafn. cum Paraphr. πρόχαρὸν εὐθύς, ὅτι τῶν γ. — quae genuina esse Epicteti ratio videtur. sup. c. 4. πρόχαρον ἔσται, ὅτι οὐ & c. Sed tamen & c. 16. καὶ λέγειν ἔστω πρόχαρὸν, ὅτι. mox Hafn. & Nilus, ὅτι, καὶ τὸ σόν.

ὁποῖον, ὅτε — κατεαγῆ.) ed. Salm. & Regius, cum Var. Harr. ὁποῖον, ὅταν, ita scribendum esset κατεαγῆ. Ὅποῖον vero dictum pro ὁποῖος ἦς. ὅς οὐκ ἂν εἴποι, ὅτι) Hafn. ὅστις & διότι, cum Nilo. mox Regius ἀποθάνοι, male, post ὅταν.

οἴμοι

frangeretur. sic illa ad maiora transfer. alterius obiit filius aut uxor; nemo est, quin dicat, Humanum est. at cum suus cuiusque obiit, statim, Hei mihi! me miserum! meminisse autem oportebat, quomodo affecti finus, quum de aliis idem audimus.

CAP. XXVII.

Quemadmodum aberrandi causa scopus non ponitur: sic nec mali natura in mundo existit.

CAP.

οἱμοι τάλας ἐγώ.) ed. Salm. addit βοῶ, Hafn.
& Nilus, οἱμοι, κρη, τάλας ἐγώ. non male. Iidem περὶ ἄλλων ὡς αὐτὸ, adhaesit ὡς ex vlt. praec. At Meibom. ὠσκήτως legit.

πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν.) Paraphr. cum Hafn. ἀποτυχεῖν. hic etiam mox κακῶ, male.

οὕτως οὐδὲ κακοῦ φύσις ἐν κ. γίνεται.) Supple πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν. φύσις κακοῦ est ipsum κακῶν h. aduersa fortuna casus, non vero, peccatum & vitium. Sensus vero, mea quidem sententia: malum in mundo non ita existere, ut quis plane immunis & intactus eo esse possit, aut postulare debeat, ut sibi, cum homo sit, nihil humani, h. nihil aduersi, vnquam eueniat. Parum εὐστόχος in hl. versatur Simplicius; qui, cum sani nil haberet, quod diceret, philosophorum, qui premi se sentiunt, more, in locum communem de origine mali excurrit.